สารนิพนธ์เรื่อง	ความรับผิดทางละเมิดของผู้ประกอบวิชาชีพ : วิศวกรรมโยธา
นักศึกษา	นางสาวพิลาสินี วัจนมงคลรัตน์
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร. ชนะ รุ่งโรจน์ธนกุล
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2552

บทคัดย่อ

"วิชาชีพวิศวกรรมโยธา" เป็นวิชาชีพที่จะต้องใช้ความชำนาญและความเชี่ยวชาญในการประกอบวิชาชีพให้ได้ตามมาตรฐานวิชาชีพเนื่องจากเป็นงานที่มีความเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของสาธารณชน หากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมประกอบวิชาชีพด้วยความประมาทเลินเล่ออาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสาธารณชนทั่วไป จึงเกิดปัญหาว่าในการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมจะใช้หลักเกณฑ์ใดในการพิจารณาความ เนื่องจากพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ มิได้กำหนดความรับผิดทางละเมิดของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมไว้แต่อย่างใด ดังนั้นในการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมจึงต้องนำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๔๒๐ มาปรับใช้ ซึ่งโจทก์ผู้เสียหายต้องนำสืบให้ศาลเห็นถึงองค์ประกอบของ "ความประมาทเลินเล่อ" ที่เป็นเหตุให้เกิดการละเมิดขึ้น โจทก์หรือผู้เสียหายจึงประสบกับปัญหาในการนำสืบ ทั้งนี้เพราะหลักการในการนำสืบความระมัดระวังของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมจะต้องเทียบกับความระมัดระวังของบุคคลที่ประกอบวิชาชีพนั้นๆ เป็นการเฉพาะ

นอกจากนั้น เมื่อพิจารณาถึงประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในมาตรา ๔๒๒ ซึ่งเป็นบทสันนิษฐานความผิดในกรณีที่บุคคลฝ่าฝืนบทบัญญัติอันมีประสงค์เพื่อจะปกป้องบุคคลอื่นแล้ว โจทก์ผู้เสียหายมิอาจจะอาศัยบทบัญญัติดังกล่าวเพื่อบรรเทาภาระการพิสูจน์ได้ เนื่องจากกฎหมายควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้นมิได้มีลักษณะเป็นบทบัญญัติอันมีประสงค์เพื่อจะปกป้องบุคคลอื่นแต่อย่างใดเป็นเพียงกฎหมายที่กำหนดหน้าที่ข้อบังคับและจรรยาบรรณไว้เท่านั้น อีกทั้งหลัก *Res Ipsa Loquitor*[1] ของระบบกฎหมายคอมมอนลอว์จะนำมาใช้กับกรณีของเหตุการณ์หรือพฤติการณ์ที่

[1] โปรดอ่านหัวข้อที่ 2.4 หน้า 21.

SPU CHONBURI

ผู้ศึกษาจึงเห็นควรมีการกำหนดให้การกระทำละเมิดของวิชาชีพวิศวกรรมโยธานั้นเป็นความรับผิดเด็ดขาด โดยที่โจทก์ผู้เสียหายไม่ต้องพิสูจน์ถึง "ความจงใจหรือประมาทเลินเล่อ" ของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมโยธาอีกทั้งโจทก์มิต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ทางสัญญาโดยผลักภาระการพิสูจน์ตกอยู่แก่ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม และผู้ศึกษาได้เสนอแนะแนวทางให้องค์กรของรัฐเข้ามาร่วมตรวจสอบการประกอบวิชาชีพตลอดจนการใช้วิธีป้องกันความเสียหายโดยเน้นให้ความสำคัญอันเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในหลักสูตรการศึกษา และการเผยแพร่การปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพในแต่ระดับและสิทธิของผู้เสียหายที่จะได้รับตลอดจนวิธีการเยียวยาชดใช้ความเสียหายว่าควรใช้ระบบประกันภัยแบบใดที่เหมาะสมกับผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมต่อไป

SPU CHONBURI